

[Kristen Amby.]

Venstre og fra vor Side sagt, at man vil ikke gøre sine principielle Synspunkter gældende med Hensyn til Ønskeligheden af mere eller mindre indirekte Skat, men man var villig til at give det, som de daarligt stillede Kommuner skulde have, paa den direkte Skat.

Men endelig, og det synes jeg er nok saa vigtigt, er Ministerens Forslag egentlig uærligt. Det kommer og fortæller Tinget og Befolkningen, at den Ulighed, der er i Beskatningen, er saa stor, at det er en dundrende Uretfærdighed. Side 10 hedder det i Ministerens Bemærkninger herom — jeg skal med den højtærede Formands Tilfaldelse citere —:

„Til Belysning af den økonomiske Ulighed i Kommunerne har Indenrigsministeriet fra en Række forskellige Kommuner indhentet Oplysning om Størrelsen af det Skattebeløb, der af givne Indtægter er paalignet Familieforsørgere med 2 Børn under 15 Aar i Skatteaaret 1935. — 36. Resultatet af Undersøgelsen findes i Bilag 4; der for alle Indkomstgrupper viser, hvilket skærende Misforhold der er mellem de Skattebeløb, der afkræves Skatteydere med tilsvarende Indkomster i de forskellige Kommuner.“

Naar man saa slaar efter Side 20—21, ser det ogsaa rigtigt nok ud. Jeg nævner for den daarligst stillede og den bedst stillede Købstadkommune Side 20 nogle forskellige Sætser: En Indtægt paa 1 200 Kr. betaler i Kommune E. 153 Kr., i Kommune I. 7 Kr., en Indtægt paa 2 200 Kr. i Kommune E. 359 Kr., i I. 34 Kr., en Indtægt paa 3 200 Kr. 561 Kr. i Kommune E. og 83 Kr. i Kommune I. og en Indtægt paa 4 700 Kr. i Kommune E. 877 Kr. og i Kommune I. 273 Kr., altsaa en formidabel Ulighed. Man kan ogsaa sige det saadan, at for den lave Indtægt paa 1 200 Kr. viser det sig, at i den daarligst stillede Købstadkommune betaler man 20 Gange saa meget som i den bedst stillede Købstadkommune, en Indtægt paa 2 200 Kr. 10 Gange saa meget, en Indtægt paa 3 200 Kr. 7 Gange saa meget, og saa aftrappes det nedefter, saaledes at det for en Indtægt paa 4 700 Kr. bliver 3 Gange saa meget.

Det skulde altsaa synes ganske at underbygge Indenrigsministerens Betragtning, jeg lige har citeret, om den formidable Ulighed, denne Uretfærdighed i Skatteordningen. Jeg havde i Fjor en stærk Mistanke om, at dette ikke er rigtigt, jeg blev ved at fremføre det baade i min Tale, i mit Tilsvær og i korte Bemærkninger til Indenrigsministeren, at efter min Mening maatte

en ikke uvæsentlig Del, maaske den væsentligste Del, af den Ulighed, der er og er demonstreret ved disse Tal, skyldes den forskellige Ligningspraksis, man følger i Kommunerne. Derfor bad jeg i Udvalget om, at man fik et Beregningsgrundlag, der var ærligt, et Grundlag, der var beregnet ud fra den faktiske Skatteprocent, den faktiske Indtægt, der beregnede, hvordan Skatten paa disse Indtægter vilde være i de paagældende Kommuner under Forudsætning af ensartet Ejendomsbeskatning, under Forudsætning af ensartede Ligningsregler, og det viste sig nu, at den mægtige Ulighed — jeg har nævnt Købstadkommuner, om lidt skal jeg nævne Sognekommuner —, væsentlig eller for en stor Del skyldes Forhold, som Kommunerne selv raader over, og saa skulde der være saa meget, meget mindre Grund til denne gennemgribende Udligning.

Man har ikke givet disse Oplysninger for alle Købstadkommuner, jeg forstaar ikke, hvorfor man ikke har kunnet regne ud, hvad der faktisk betales i disse Kommuner fra A. til P.; hvorfor har man ikke kunnet give os et Beregningsgrundlag, men har indskrænket sig — det staar Side 37 — til Kommunerne A., E., G., I. og P. Jeg tager de samme Kommuner, nemlig Kommune E. og Kommune I., som jeg før nævnte, hvor Forskellen paa de daarligst stillede for den laveste Indtægt var 20 Gange, for en lidt højere 10 Gange og for en endnu højere Indtægt 7 Gange, og naar vi kommer op til 4 700 Kr., er det 3 Gange. Jeg nævner eksempelvis, at under Forudsætning af ensartede Ligningsregler vil det Forhold, som efter Indenrigsministeriets Oplysninger gav sig Udslag i 7 Kr. og 153 Kr., være 64 Kr. og 141 Kr., altsaa 2½ Gang. Det er for en Indtægt paa 1 200 Kr., for en Indtægt paa 2 200 Kr. er Tallet for Kommune I. 118 Kr., og det stiger i Kommune E. til 259 Kr. og for en Indtægt paa 3 200 Kr. i den bedst stillede Kommune, Kommune I., 172 Kr., i den daarligst stillede Kommune, Kommune E., 376 Kr.; for en Indtægt paa 4 700 Kr. er Tallet for Kommune I. 252 Kr. og for Kommune E. 552 Kr. Det vil sige, at rundt regnet er Forskellen efter de Oplysninger, vi har faaet fra Ministeren, i den daarligst stillede Kommune 2½ Gang.

De Oplysninger, som Ministeriet har lagt til Grund for at paavirke Tinget og Befolkningen og for at fortælle, hvor formidabel Uligheden er, er ikke helt ærlige; for en væsentlig Del, ja, for den væsentligste Del skyldes denne Ulighed de forskellige